

vårt budskap

EFS I VÄSTERBOTTEN | ÅRGÅNG 89 | # 4 | 2016

Tillsammansdagar på Rödvikens lägergård.

- 5 Scouter på långpromenad
- 7 Lindströms lever som de vill
- 8 Nära Jesus på Mobacken

6 INTEGRATIONS DAGAR | 6 PILGRIMSVANDRING PÅ CYKEL | 13 STADSMISSIONÄREN ROSENIUS |

Potential för äventyr nära Jesus

Även den som inte kallar sig pilgrim är det på sätt och vis ändå. Vi får vandra tillsammans med Jesus och varandra, på väg mot det himmelska målet.

I DETTA NUMMER av Vårt Budskap kan du läsa om pilgrimsvandring på cykel längs Sankt Olavsleden, om scouttejnerna från Bergsbyn som vandrat i tio dagar i Portugal och om familjen Lindström som ska bege sig ut på vägarna i USA på obestämd tid. I psalmspalten nämns också Rosenius psalm *Var jag går i skogar, berg och dalar*, som handlar om vår livsvandring.

VAD ÄR DET som driver människor att lämna sin vardag för att – för ett kortare eller längre tag – vandra, cykla eller leva ett liv på resande fot? Det finns många olika anledningar. Det kan handla om att röra på sig och vara ute i naturen för att uppleva dess skönhet och det lugn den ger. Det kan också handla om att lämna den komplicerade vardagen för ett enklare liv, där man bär med sig endast det nödvändigaste och så går man tills man nått målet för dagen. Eller att få tid med sina närmaste, göra det man vill och styra över sitt liv. Eller att man vill ha mer äventyr, komma bort från det inrutade, trygga livet och inte veta vad som väntar en nästa dag.

NÄR VI SKALAR BORT mycket av onödigheter ger vi också Gud större chans att nå oss med sitt tilltal, eller med andra ord att vi blir mer öppna för att se hur han finns i och runtomkring oss.

Särskilt under sommaren talar Gud tydligt till oss genom sin skapelse, bara vi ger oss tid att vistas i och begrunda den. I skapelsen finns skönheten, finurligheten och storslagenheten, som ofta spontant väcker

tacksamhet, tillit och vördnad. I skapelsen kopplas vi ordlöst ihop med Skaparen. Hur mycket ger vi honom den chansen? Eller är vi mer benägna att konsumera av människan skapad underhållning? Den kan visst fylla sin plats, men det finns annat som bör komma före.

”Var jag går i skogar, berg och dalar, följer mig en vän, jag hör hans röst.”

HUR TÄNKER VI då inför höstens uppstart av olika aktiviteter och verksamheter i kyrkor och bönhus? Är vi med och bidrar till att fylla folks kalendrar med tidsfördriv, eller är det verksamheter som för människor närmare Gud? Vad innebär det att leva Nära Jesus, alla andra dagar än konferensdagarna? Ska jag försöka se vart han tagit vägen och jaga på för att hinna ifatt honom, eller ska jag ta några djupa andetag där jag befinner mig och försöka upptäcka honom där? Han som inte är långt borta från någon enda av oss. Och som vi sjunger: ”Sina får, han följer, vårdar föder...”

PILGRIM kommer från det latinska ordet *peregrinus* som betyder främling, och ibland kan vi känna oss som främlingar också i vår vardag och i livet på jorden.

Även om det kan vara bra att avsätta särskild tid för någon form av pilgrimsvandring, så är det nog så viktigt att vi kan låta vår vardag få bli en vandring med Jesus. Med tanke på hur mycket som händer kring honom när han gick på jorden så finns det potential för äventyr när du slår följe med honom. Låt Gud tala till dig genom skapelsen och omständigheterna i ditt liv, och glöm inte bort att dessutom dela bibelordet med församlingen, Kristi kropp.

Att vara en främling, vara i rörelse och beredd att bryta upp, att inte fästa oss för mycket vid de jordiska ägodelarna det är en del av att vara människa. Så låt oss stötta varandra på pilgrimsfärden!

LOTTE MARKSTRÖM
redaktör för Vårt Budskap

Pilgrimsmärket längs Sankt Olavsleden.

vårt budskap

ORGAN FÖR EFS VÄSTERBOTTEN
ÅRGÅNG 89 | #4 | SEP 2016

REDAKTION: tfn 090/12 58 17
fax 090/12 58 97, e-post
budskap@efsvasterbotten.se

TRYCK: Tryckeri City, Umeå

REDAKTÖR : Lotten Markström, tfn 090/12 58 17

ANSVARIG UTGIVARE: Kristoffer Hedman, tfn 090/12 58 69

KOMMUNIKATIONSRÅD: Lena Björkman 070/277 20 03, Matts Hägglund 070/212 64 37, Ingemar Högberg 070-639 07 91, Peter Lundström 070/66 77 441 och Sofia Markström 073-023 21 84.

PRENUMERATION: 200 kr (2016)

KORREKTURLÄSNING: Sigrid Sturk

ANNONSERING: 9,00 kr/mm, stående annons 8,00 kr/mm (2016)

EFS VÄSTERBOTTEN

Distriktskansli i Umeå

Vasagatan 17, 903 29 Umeå

tel. 090/12 58 10, fax: 090/12 58 97

E-post: efs@efsvasterbotten.se

fornamn.efternamn@efsvasterbotten.se

Kansliet i Skellefteå

Stationsgatan 18, 931 32 Skellefteå

Tel. 070/6153546, fax 0910/366 00

Bankgiro 985-2377,

(Plusgiro 6 23 60-3)

Hemsida: www.efsvasterbotten.se

LEDNINGSGRUPP:**DISTRIKTSFÖRESTÅNDARE**

Kristoffer Hedman 090/12 58 69,

070/365 23 18

EKONOM

Eva S Bäckström 090/12 58 19,

070/514 88 55

**PERSONALHANDLÄGGARE och
INFORMATÖR**

Lotten Markström 090/12 58 17

ÖVRIGA:**DISTRIKTSKONSULENT**

Magdalena Sandberg 090/12 58 22

070/674 08 83

DISTRIKTSKONSULENT

Birgitta Bergner 072/707 68 98

DISTRIKTSKONSULENT

Emma Asplund 070/397 04 21

DISTRIKTSKONSULENT (Skellefteå)

Anna-Maria Niemann Björk

070/615 35 46

ADMINISTRATÖR

Zuriash Jonsson 090/12 58 10

IT-SAMORDNARE

Göran Berglund 070/569 84 21

DISTRIKTSSTYRELSEN

Ordf. Hans Jakobsson 0910-72 33 46

070/394 89 75

hans.jakobsson@allt2.se

V ordf. Marianne Berglund

090/98421, 070/789 84 21

g.marianne.berglund@telia.com

GUD SÄNDER OSS

HÖST! Septemberluften känns klar och hög. Det luktar av förmultnande löv och jord som lägger sig till vila. Vi får också njuta av höstens alla färger, bär, frukter och svampar. Skolorna har startat och gudstjänster och grupper för små och stora har börjat eller är på gång.

Med Nära Jesus konferensen den sista helgen i augusti på Mobacken har vi också fått med oss in i hösten att Gud sänder sitt folk – du, jag och vi tillsammans – att berätta om Jesus. Vi har med oss från konferensen det vi kände väl igen men också utmaningar att fundera över och kanske till och med göra något av redan i höst i de olika sammanhang vi finns i. Tre löften fick vi med oss: Gud sänder VEM han vill, Gud sänder DIT han vill och Gud sänder DIG.

DEN FÖRENING

och det distrikt du och jag är med i har ingen av oss valt utan Gud har kallat oss dit och gett oss ett tydligt uppdrag att berätta om Jesus, vem han är och vad han har gjort och gör för oss för att världen ska tro. Resten har vi inte kontroll över och det är som det ska. Vi sår, men Gud ger växten! Det är lätt att säga tänker du kanske. Ja det är det, men vill vi att människor ska möta Jesus så är målet att nå de människor som längtar efter frihet, efter upprättelse och att få vara en del i en gemenskap.

EN KRISTEN FÖRENING/församling finns inte till för sin egen skull utan för att nå fler! Samtidigt som vi går ut kan vi be om Guds hjälp att se och upprätta varandra. För ensamhet, fattigdom, osäkerhet finns ju också mitt ibland oss som redan

mött Jesus, och att vi ser alla som är med på ett eller annat sätt. Vi behöver alla mer än en gång höra Paulus ord: "En gåva är det, från början till slut. Vi spelar inte huvudrollen. I så fall hade vi säkert gått omkring och skrutit med att allt var vår egen förtjänst! Nej, vi varken skapar eller räddar oss själva. Gud är den som både skapar och räddar. Han skapar var och en av oss genom Kristus Jesus för att vi ska delta i hans verk, i det goda verk han har förberett för oss, ett verk vi gör bäst i att utföra." (Efesierbrevet 2:8-10, Nya Testamentet av Eugene Peterson Libris.)

"En kristen
förening
finns inte till
för sin egen
skull..."

BÖN: Tack Herre att Du sänder vem Du vill, oavsett ålder, kön, bakgrund och etnicitet, dit Du vill, så att människor får höra om dig. Gör oss villiga att gå och villiga att ta emot de människor du sänder till oss. Amen.

ANITA LUNDQVIST
Präst i Jörn-Boliden

CARL OLOF ROSENIUS var kanske ingen stor poet, men skrev gärna dikter, till exempel till sin hustru på födelsedagarna. Det var ju Lina Sandell som var väckelsens främsta psalmdiktare, men även Rosenius skrev andliga sånger. I Psalmboken finns tre, många känner också till sånger som *I en djup oändlig skog* (i original med 28 verser!) och *Guds barn jag är*.

DEN MEST ÄLSKADE är hans psalm om den gode herden, *Var jag går i skogar, berg och dalar* (Ps 251). Den är faktiskt en mix av två sånger. Rosenius skrev vers 1-2, med herdemotivet. De övriga verserna (från början tre) fanns i en äldre herrnhutisk sång, som C O R lånade och bearbetade. Typiskt för herrnhutarnas fromhet var ett stort fokus på Jesu lidande och sår. Det märks i vers 3-4, där vi tidigare i v 4 bad om att "finns vila städs vid dina sår" och få "somna i ditt hulda sköte". Till 1986 års psalmbok blev texten varsamt och skickligt bearbetad av uppsalaprofessorn Ragnar Holte. Jämför gärna versionerna om du äger en Sionstone.

Den härliga melodin bidrar till att sången är så omtyckt. Den publicerades 1868 i ett av banden i Ahnfelts sånger. Vem som skrev den är dock okänt.

DEN SJÄLAVÅRDANDE tonen är tydlig i allt Rosenius skriver. Ett bra exempel är *Ängsliga hjärta, upp ur din dvala* (Ps 572, melodi: Oscar Ahnfelt.). Vi kan känna oss svaga och fattiga, men C O R hälsar: Glöm inte bort allt vad du äger genom tron på Kristus. Och när vi tycker att vi så sällan upplever Guds närhet, hälsar han att det är helt normalt. Det lärde Jesus sina första lärjungar och så har det varit även för de största helgonen: "Vandra i trone, se honom icke, detta är regeln, det bliver därvid. Korta minuter känslan åtnjuter vad vi i sanning dock äga all tid" (v 4).

PSALMBOKENS tredje Roseniussång är den mäktiga *Med Gud och hans vänskap*. Vi återkommer till den i ett senare nummer.

TORBJÖRN ARVIDSSON

Många körsångare finns med i Work Together-projektet.

Markus brinner för välgörenhetskonserter

För två år sedan drog han igång och ordnade en välgörenhetskoncert i Skellefteå. Nu ska det bli Work Together för tredje gången, med två konserter i nybyggda Balderhallen i Skellefteå.

– **JAG RÄKNAR MED** att det blir fullsatt, säger Markus Nyström, som driver detta projekt på sin fritid.

I fjol gjordes två slutsålda konserter i Anderstorpsaulan, med 180 medverkande och 118 000 kr till välgörenhet.

Markus Nyström är eldsjelen bakom välgörenhetsprojektet Work Together.

En viktig bit i det hela är att göra detta tillsammans, så därför är många ideella krafter inblandade för att göra något gott.

– Det är roligt att se när ens vänner får lära känna andra, säger Markus.

Hans drivkraft är att göra något gott för världen. Han gillar dessutom att ha mycket jobb. Men för att hinna med det här projektet har han varit tvungen att för en period gå ner i arbetstid från sitt jobb som ungdomsmusiker i S:t Örjans församling. Det blir många ideella timmar han lägger ner på detta.

FÖR ATT RO ILAND projektet behövs också sponsorer, och Markus räknar med cirka 15 företag och personer som sponsrar Work Together, både med pengar och på annat sätt.

Årets överskott kommer att gå till ett projekt som heter Water of Life, via den kristna fadderbarnsorganisationen Compassion. Att det blev det och inte något EFS-projekt (han är själv uppvuxen inom EFS i Boliden) förklarar Markus med att han känner någon som jobbar för Compassion och som var med när Work Together drog igång för två år sedan.

BLAND ÅRETS MEDVERKANDE på konserterna finns Gladys del Pilar (som är ambassadör för Compassion), Joel Nunez, körerna United och MILK, samt två dansgrupper från Skellefteå och Umeå. Biljetter säljs via Skellefteå turistbyrå och via nätet.

Och när äger konserterna rum? Jo, det blir den 15:e och 16:e oktober.

MARKUS är en kille med många drömmar, men han besitter också en handlingskraft att förverkliga dem. En av hans drömmar är att åka på en kyrkturné och då spela med vänner och samla in pengar till välgörande ändamål.

LOTTE MARKSTRÖM

Två scouttjejer från Bergsbyn begav sig ut på äventyr under sommaren. De vandrade på de portugisiska landsvägarna i tio dagar. Det var en lärorik resa.

Sara Forsberg (längst fram) och Sara Ögren (till höger) tillsammans med Catarina, Tiago och deras kompis, som de träffade på midsommaraftonen.

Till fots och med trangiakök genom Portugal

"KILLEN som heter Tiago svarade att ja, de pratar engelska, och så undrade han vad vi gjorde här. Vi berättade att vi hade tänkt leta efter vatten och någonstans att vila under de närmsta timmarna. De gick med oss till några bänkar i skuggan och vi började prata lite."

Det här är ett utdrag ur loggboken jag och min parkamrat Sara Forsberg förde under *Explorer Belt* – ett internationellt arrangemang anordnat av riksorganisationen Scouterna. Det innebär en parvis vandring på 16 mil under tio dagar i ett annat land, där man får möta kulturen på nära håll. Vi vandrade i centrala Portugal. Till reglerna hörde att vi inte fick betala för boende eller lagad mat; vi var alltså tvungna att knacka dörr och fråga om boende. Som utrustning hade vi bland annat tält och trangiakök.

VANDRINGEN kan bäst beskrivas som en stor utmaning, både fysiskt och psykiskt tufft. Kroppen, och framförallt fötterna, gjorde ont. Att aldrig veta var man skulle sova och att ha överseende med varandra tog också på krafterna. Konstigt nog vande man sig mer eller mindre. Bland det bästa med vandringen var mötena med människorna.

CITATET I BÖRJAN är från vandringsdag tre, fredagen den 24/6, alltså midsommarafton. Vi var inställda på att den dagen skulle bli jobbig, smärtan i fötterna blev värre och tältet var blött och tungt. Vi skulle gå ungefär två mil, varav över

hälften före klockan 10.30 då det började bli för varmt för att gå. Trevligt nog fick vi några fler ljuspunkter än förväntat då vi träffade Tiago och Catarina.

För det första kunde de engelska, vilket inte var så vanligt på den portugisiska landsbygden – kommunikationen var alltid en utmaning. Den försvarade uppgifterna vi skulle utföra under vandringen, nämligen att prata med befolkningen om exempelvis miljöfrågor. Men med Tiago och Catarina kunde vi prata obehindrat, och dessutom skämde de bort oss under dagen. Vi fick inte bara vatten, vila och skugga, vi fick ett av de bästa minnena från vandringen.

SÅ FORT jag och Sara fick höra talas om *Explorer Belt* blev vi intresserade, bland annat eftersom det är en upplevelse utan dess like. Det var en chans att växa som människa genom scouting som vi båda älskar. För oss var det sista chansen i år beroende på arrangemangets övre åldersgräns.

Vi är båda glada att vi gick *Explorer Belt*. Scouting handlar till stor del om att växa som människa, något som *Explorer Belt* har gett möjlighet till. Scoutverksamheten i Bergsbyn, som vi är en del av, ger en annan sorts möjlighet till att växa, tydligast kanske genom att vi där är ledare för andra scouter.

Det bästa med att utmanas och växa som människa är att erfarenheterna inte begränsas till en viss situation. Allt jag lärt mig genom scouterna i Bergsbyn är en

del i att jag klarade av *Explorer Belt*, och allt jag fått ut av *Explorer Belt* kan jag ge vidare till dem jag är ledare för.

TILL SIST några kloka ord från min fantastiska parkamrat Sara Forsberg.

– I majoriteten av fallen var det människor där som öppnade upp för en konversation. Exempelvis såg de att vi verkade vilna och kom fram och undrade om vi behövde hjälp. Det är lättare att erbjuda hjälp än att få hjälp, och jag kommer försöka erbjuda hjälp om jag till exempel ser någon som ser vilsen ut. Det tankesättet, att ta första steget för att hjälpa människor, är något jag har med mig inför framtiden.

Text: **SARA ÖGREN**
Bilder: **SARA FORSBERG & SARA ÖGREN**

På Explorer Belt vandrar man 160 km på tio dagar.

Det var trevligt att få en inblick svensk kultur och träffas över språkgränser.

Tillsammansdagar i Rödsviken

I början av sommaren arrangerade EFS Nordmalingskrets tillsammansdagar med integrationsambitioner. Det var i form av dagläger för barn i åldrarna 8-12 år, på sommarhemmet i Rödsviken.

UNGEFÄR ett dussin svenska barn och lika många med andra språk var med. Första dagen kunde föräldrarna också finnas med och se hur det gick till. För att få det att fungera använde man sig av två tolkar (dahri och arabiska) hela tiden.

Upplägget var som på ett vanligt barnläger, med utomhusaktiviteter som skattjakt, kanotpaddling, bad och lägerbål, men också samlingar inne med bibelberättelser och sång.

– Invandrarbarnen tyckte det var jättekul att vara med, och ibland hade de svårt

att sluta när de väl lärt sig att till exempel spela kubb, berättar Astrid Sjöström, en av ledarna och de drivande bakom arrangementet.

ÄVEN OM det fanns med barn med annan religion var det inget som var problematiskt.

– Jag tror att föräldrarna tänkte att det är en del av den svenska kulturen att känna till bibelberättelser, resonerar Astrid.

Hon kommer särskilt ihåg ett av barnen som kämpade med att göra ett kors när

deltagarna fick som uppgift att göra ett lägerminne. Och också hur barnen var ivriga att bada, trots det regniga och kalla vädret.

Föräldrarna ville gärna engagera sig och en del insisterade på att få laga mat. På det viset blev det att man hjälptes åt och fick dela erfarenheter.

Sista söndagen i augusti ska man ha en uppföljningsdag för alla som var med.

NATURLIGTVIS flöt inte allting på helt problemfritt, men arrangörerna hade ändå försökt tänka till i förväg hur man skulle gå tillväga. Till exempel informerades föräldrarna först innan man via skolan gick ut med inbjudan till barnen. Man hade tänkt kalla dagarna för "läger", men det visade sig ge dåliga associationer, så man valde att lämna bort det begreppet.

Förutom lokala ledare medverkade också fyra ungdomar från distriktets ledarskola och Nordmalingskretsens nya pastor Dean Apel.

– De här dagarna gav mig upplevelser som jag kommer att bära med mig hela livet, avslutar Astrid.

Förmodligen var det så också för flera andra.

LOTEN MARKSTRÖM

Pilgrimsvandring på cykel till Trondheim

Man kan också pilgrimsvandra med cykel. En som testat det är Nicole Suty, från Umeå, som cyklat Sankt Olavs-leden.

LEDEN STARTAR i Selånger utanför Sundsvall och slutar i Nidarosdomen i Trondheim. Totala sträckan är drygt 560 km, men för Nicole blev den mer än 600, då hon var tvungen att ta lite andra vägar ibland då det blev lite väl svårcyklat.

Nicole är generellt intresserad av att vistas ute i naturen och tidigare har hon gått Dag Hammarskjölds-leden, Abisko-Nikaluoetra, (del av Kungaleden) och gjort en pilgrimsvandring från Norge och till Fatmomaake. Hon har också erfarenhet av en pilgrimskurs som Ålidhems församling ordnade. För henne är inte pilgrimsvandring något märkvärdigt, det handlar om att ibland gå i tystnad och ibland inte. Förutom att komma nära naturen får man också en andlig dimension.

– Det bästa är mötet med andra människor längs vägen och att lyssna till deras berättelser. Och så får man också möta sig själv, säger Nicole.

Under sin två veckor långa pilgrimsresa tog det sex dagar innan hon träffade på någon annan pilgrim. Längs leden finns stämpellådor där man kan stämpla sitt pilgrimspass, som man sedan visar upp när man är framme i Trondheim, för att då få ett diplom.

Sankt Olavsleden härstammar från 1000-talet men återinvigdes 2013 (pilgrimsvandring förbjöds i Sverige på 1500-talet). Leden går mellan många olika kyrkor, och man kan få information knuten till Olav, och en del anekdoter.

Nicole avslutade sin pilgrimsvandring/cykling med att delta i Olavsfestdagarna i Trondheim, en stor festival som firas sista veckan i juli varje år.

LOTEN MARKSTRÖM

En cyklande pilgrims livsvillkor under två veckor.. FOTO: NICOLE SUTY.

Familjen Lindström har gjort sig av med många prylar för att kunna leva ett enklare liv. Sedan maj har de bott i husvagn och nu är de på väg mot ett mobilt boende på andra sidan Atlanten.

Barnfamilj med husvagnsliv

När höstmörkret lägger sig över Sverige är familjen Lindström förhoppningsvis på en annan kontinent, på väg mot nya äventyr och med ett (annat) mobilt boende.

SISTA APRIL lämnade de lägenheten i Skellefteå och har sedan dess bott i husvagn. För det mesta har den stått på Mobergen, alldeles intill Staffans arbetsplats i Mobergenkyrkan, men den har också följt med när han jobbat på annat håll.

I höst åker de över till USA, där Christine kommer ifrån. Först ska de vistas hos hennes familj, men efter att man skaffat sig en husvagn och dragbil bär det av till andra platser i det stora landet. Sommaren planerar de att tillbringa i Sverige.

Till familjen hör också barnen Emelie 7 år och Peter 5 år, och i skrivande stund en ofödd baby.

VAD ÄR DET DÅ som driver Staffan och Christine att leva ett modernt nomadliv?

– Det här är en dröm vi har haft länge. Det handlar om att leva ett enklare och mer flexibelt liv. Att vi tillsammans lär oss av det vi upplever, berättar Staffan.

De gillar att resa och vill fortsätta med det tillsammans med hela familjen. Hösten 2012 gjorde de en fyra månaders resa i USA och kände då att de inte var färdiga med det.

För att det ska fungera med ett mobilt hem och barn i skolåldern måste man tillämpa hemundervisning, något som inte är tillåtet i Sverige. I USA är *roadschooling* och *Fulltime Families* inget ovanligt, och Lindströms har också gått med i en organisation som stöder det sättet att leva.

– Det finns mycket man kan lära sig tillsammans med barnen under det att man reser runt, säger Staffan. Det handlar inte bara om geografi och historia. Det går att få in alla möjliga ämnen; dessutom är Christine utbildad lärare.

Paret hyser också viss skepsis mot delar av det svenska skolsystemet, och därför känns hemundervisning som ett bra alternativ.

MÅNGA MÄNNISKOR har sina hem fullbelamrade med prylar och sina kalendrar fulltecknade med aktiviteter. Livet rullar på lite för fort och man inser att man inte riktigt hinner med det man skulle vilja.

Staffan och Christines val av livsstil handlar om att inte dras med i något man egentligen inte vill utan att medvetet välja det liv man vill leva.

Sedan några år har de också en blogg (www.lindstromsontheroad.com) där framför allt Christine skriver om deras liv. Sammanfattningsvis handlar det om att förenkla, utforska och lära tillsammans.

UNDER DET KOMMANDE ÅRET i

USA ska de leva på besparingar och att Staffan är föräldradedig. Trots att de under de senaste åren levt på bara en lön har de ändå kunnat spara pengar.

– Det handlar om vilka utgifter man har och prioriteringar man gör, menar Staffan.

På sikt tänker de sig någon form av geografiskt oberoende inkomst, jobb som man kan utföra även om man inte är bofast.

En viktig del är också att kunna känna sig fria att med kort varsel åka iväg på uppdrag om Gud kallar dem.

– Just nu har vi inget sådant kall, men vi vill stå till förfogande, säger Staffan.

Text och bild:
LOTTE MARKSTRÖM

Staffan och Christine Lindström träffades i USA men har bott i Sverige senaste tio åren.

Kören MILK från Ursviken medverkade på lördagens kvällsgudstjänst i tältet på konferensen Nära Jesus på Mobacken.

Nära Jesus på Mobackenområdet

Förutom att komma nära Jesus fick man också komma nära varandra under EFS och Salt Västerbottens distriktskonferens, med Mobackens EFS som värdförening. Ett varierat program blev till glädje för de många deltagarna som fanns på plats.

Mobackenkyrkan dekorerad för fest.

EFTER FJOLÅRETS UPPEHÅLL med distriktskonferensen *Nära Jesus* hölls den femte upplagan i år den sista helgen i augusti på Mobackenområdet i Skellefteå. Treåriga Kalle Andersson fick vara med på fredagens öppningsmöte och hälsa välkommen till Mobacken och till en konferens för alla åldrar.

För värdföreningen, Mobackens EFS, har det förstås inneburit en hel del jobb, och en som engagerat sig fullt ut är föreningsordföranden Kurt Lindgren.

– Det var riktigt roligt även om det var mycket jobb. Och det blir bra samhörighet när man håller till här, säger Kurt.

Kyrkoherde Jan Fredriksson.

FÖR ATT KUNNA ge plats till alla konferensdeltagare fanns också ett stort mötestält till förfogande, vilket visade sig behövas. Kyrkan var i stort sett fullsatt både fredag och lördag kväll, och på söndagens gudstjänst. Lägg därtill cirka 150 personer eller mer i tältet. För mobackenborna var det ett lyft bara att få vara på gudstjänst i en fullsatt kyrka.

– Jag har hört många positiva kommentarer, berättar Anna-Maria Niemann Björk, nöjd konferensgeneral.

FULLSATT var det också i tältet under lördag eftermiddags parallella samling och den sista föreställningen med berättarteatern *Tvivel och tro* (om C O Rosenius liv). Publiken var med på noterna och de duktiga amatörskådespelarna tog ut svängarna ordentligt. Den knappt en och en halv timme långa föreställningen gav en god inblick i vem Rosenius var och om tillkomsten av EFS.

TEMAT SÄND återkom på olika sätt i gudstjänster och bibelstudier. EFS internationella missionssekreterare Erik Johansson medverkade under konferensen vid olika tillfällen. På lördagens kvällsmöte gav han bland annat glimtar från EFS internationella mission och berättade om hur Gud sänt människor till olika platser för att föra evangeliet vidare. Med teknikens hjälp predikade han samtidigt för

dem som satt inne i kyrkan och för dem som befann sig ute i mötestältet, där en annan gudstjänst ägde rum.

UNDER DE PARALLELLA SAMLING-ARNA fanns också tillfälle att höra mer om EFS organisationsutredning och det förslag som är ute på remiss. Distriktets ordförande Hans Jakobsson höll i det och ett fyrtiotal personer hade sökt sig dit. Ungefär lika många passade på att lyssna till Skellefteå pastorats nya kyrkoherde Jan Fredriksson, som höll i ett seminarium med titeln *Befriande Bibel – befriande liv*. Genom en resa till Brasilien hade han kommit i kontakt med ett förhållnings-sätt för bibelläsning som han ivrigt delade med sig av och introducerade deltagarna i. Hans uppmaning var: "Gå och upptäck hur Jesus följer oss i våra liv!" Enligt honom ska Bibeln inte studeras utan följas.

Det fanns flera andra parallella samling-ar med både teoretisk och praktisk inriktning. Bland annat kunde man få bekanta sig med *Helhet genom Kristus* (om bön och själavård), höra om *Nya sätt att vara kyrka* eller om integrationsarbete.

Sent på fredag kväll hölls också en The Life-gudstjänst i tältet och efter lördagens kvällsmöte ordnades två olika caféer, med både underhållande och informativa inslag.

Kören MILK från Ursviken, Mobacken-kyrkans kör, ungdomskören United från Skellefteå EFS och Bolidenkören medverkade också under konferensen och bidrog med musikaliska inslag.

BARN, TWEENS OCH UNGDOMAR

hade egna program under konferensen, med en uppskattad utomhusäventyrsbana för tweensen. Salt Västerbotten höll också årsmöte under lördagen. På söndagen var det många som hade sökt sig till Skattengudstjänsten som hölls i tältet, parallellt med gudstjänsten i Mobackenkyrkan.

UNDER KONFERENSEN lyftes många bibliska personer fram som exempel på dem som Gud sänt ut i sitt arbete. Vi har Mose, Ester, Maria, Rode, Lydia, Jona, Mirjam, Samuel och Natanael, för att nämna några.

Förhoppningsvis kan vi förlänga den listan och fylla på med våra egna namn. Som kristen är jag sänd av Gud, till att föra evangeliet vidare till andra människorna på min livsväg.

Text och bild:
LOTTEN MARKSTRÖM

Under årets konferens Nära Jesus hölls parallella möten i ett tält, då Mobackenkyrkan inte skulle rymma alla deltagare. Gåvor till distriktet landade på i runda tal 130 000 kr plus serveringsintäkter. Till Etiopien svälter skänktes närmare 8000 kr.

Delar av kompet som spelade till kören United som sjöng på fredag kväll.

Kristoffer Hedman hade flera dockor till hjälp i sin predikan om bibliska personer som Gud sänt.

Det behövs en återväxt inom EFS i Västerbotten.

Hasse Liljemark i rollen som Carl Olof Rosenius i berättarteatern Tvivel och tro.

KALENDER 2016

SEPTEMBER	9-13	Friskvårdsläger, Klippengården
	23	The Life, ungdomsgudstjänst, EFS-kyrkan Skellefteå
	23-24	Styrelsesdygn (distriktsstyrelsen), Solviks folkhögskola
OKTOBER	7	LUFF – ungdomsgudstjänst, Vasakyrkan
	9	Årsmöte, Klippenkamraterna, Solbackakyrkan
	21	The Life, ungdomsgudstjänst, EFS-kyrkan Skellefteå
NOVEMBER	15	Växtkraftdag, Munkvikens lägergård
	11-13	Livsväg norr, Vasakyrkan
	12	Styrelsemöte (distriktet), Nysätra bönhus
	18	LUFF – ungdomsgudstjänst, Vasakyrkan
	25	The Life, ungdomsgudstjänst, EFS-kyrkan Skellefteå

PERSONALNYTT

ANNA-KARIN ANENS, konsulent 80 % (tillsv.) i Solbackakyrkan.
LINDA LINDH, konsulent 75 % (tillsv.) i Mobackenkyrkan.
STAFFAN LINDSTRÖM, präst i Mobackenkyrkan slutar sista september -16.
EVELINA LUNDKVIST, diakoniassistent 50 % (tillsv.) i Sörböle kyrka.
LUKAS LUNDMAN, präst 100 % (tillsv.) i Mobackenkyrkan från oktober -16.
MARGARETA MORITZ, vik. musikkonsulent 70 % i Solbackakyrkan ht -16.
ANNA-MARIA NIEMANN BJÖRK, distriktskonsulent 100 %, tjl 25 % ht -16.
ELISABET SVEDBERG, åter i tjänst 25 % på Bibelfjäll och 25 % i Tärna-Hemavan sep-okt -16.

GÅVOMEDELSRAPPORT

Gåvor januari-juli 2016

Insamlade gåvor juli 2016: 523 000 kr
 Budgeterade gåvor juli 2016: 500 000 kr

UNDER JULI MÅNAD har 523 000 kr samlats in till distriktets gemensamma arbete. Av summan avser 26 000 kr gåvor från enskilda givare. Gåvomedelsresultatet ackumulerat för sju månader redovisas till 3 564 000 kr. Vi följer budget!

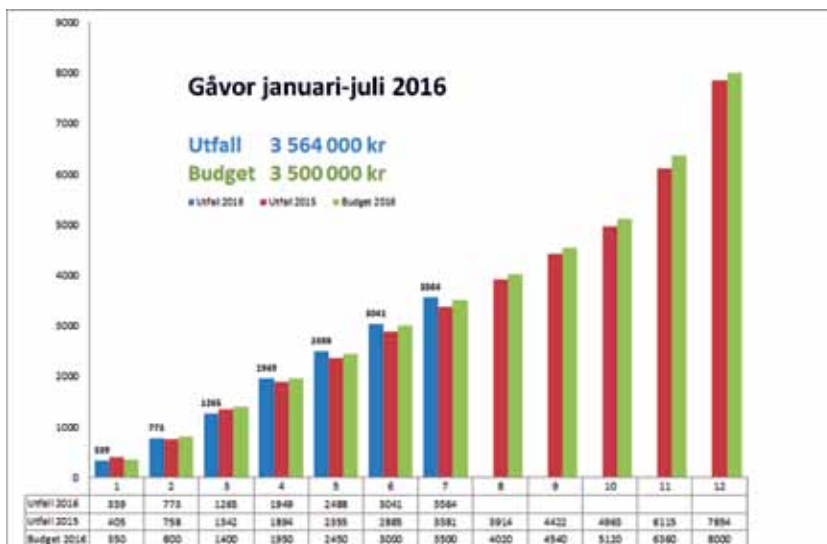
TACK TILL föreningarna i Baggård-Ledusjö, Balsjö, Bergsbyn, Bjurholm, Bjärten-Nordansjö, Bodbyn, Boviken, Boliden, Bullmark, Bureå, Byske, Carlskyrkan, Degernäs, Ersmark norra, Ersmark södra, Gafsele, Grisbacka, Hissjö, Holmsund, Håknäs, Hökmark, Hörnsjö, Innersjö-Degersjö, Järnäs, Jörn, Kåge, Kågeträsk, Levar, Lycksele, Långviken, Medle, Mobacken, Myckle, Morö Backe, Norrby-Tavelsjö, Nysätra, Nyåker, Orrträsk-Röjnoret, Ostvik, Pengsjö, Röbbäck, Sjöbotten, Skellefteå, Skrämräsk, Stortjärn, Svarttjärn, Sävar, Sörböle, Sörmjöle, Teg-Västerbygd, Tjärn, Tväråbäck, Täfteå, Umeå, Ursviken, Vebomark, Vindeln, Vännfors, Vännäs, Åbyn, Åkullsjön, Ålund-Finnträsk, Åträsk-Floda, Öre, Öredalen, Örtträsk, Östanbäck, Östra Falmark och Övre Kågedalen.

Tack också till alla enskilda givare för minnesgåvor och månadsgivande!

Eva S Bäckström, ekonom

**BANKGIRO NR 985-2377,
 BANKKONTO SEB 5329-10 188 69**
 (gäller även Salt)

(Uppdatering månadsvis på webben.)

LIVSVÄG NORR 2016 11-13 november i Vasakyrkan

För: Unga vuxna
 Tema: *Gud i hela livet*
 Mer info på www.livsvagnorr.se

VÄXTKRAFTDAG

Första växtkraftdagen av tre, lördagen den **15 oktober 2016** på Munkvikens lägergård. Passar både små och stora föreningar som vill växa och utvecklas. Mer info på webben.

Anmälan senast 20/9 till efs@efsvasterbotten.se och frågor till Kristoffer Hedman.

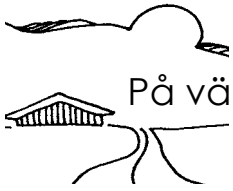

LEDIGA TJÄNSTER I EFS VÄSTERBOTTEN

GRISBACKAKYRKAN

Diakon/diakoniassistent 100 %

Info: www.efsvasterbotten.se eller personalhandläggare Lotten Markström 090-12 58 17.

På väg med distriktsföreståndaren

UNDER VÅREN, men framförallt sommaren, har Carl Olof Rosenius liv och tankar följt mig. Det beror främst på att jag har varit en i den ensemble som spelat i berättarteatern *Twivel och tro* om Carl Olof Rosenius liv. Genom teaterns form har vi fått synliggöra lite av EFS tidiga historia och lyfta några av de perspektiv som Rosenius har influerat EFS med. När jag tänker tillbaka på det som lyfts fram är det två scener som jag särskilt bär med mig.

I början av teatern får vi vara med om ett läsarmöte i Hökmarks kvarn och Carl Olofs själavårdare och andliga mor Maja-Lisa Söderlund är den som talar vid mötet. Hon hälsas välkommen med orden att Maja-Lisa efter att hon har talat brukar vara beredd att svara på frågor som rör din tro.

TÄNK ATT FÅ VARA MED i en sådan öppen gemenskap att det kan bli naturligt att få ställa frågor om de funderingar som vi var och en kan bära på gällande vår tro. Och Maja-Lisa får några frågor som även idag känns aktuella, och som vi kan

behöva hjälp att komma vidare med.

– Kan man falla ur nåden, då man trots försök att göra Guds vilja inte alltid lyckas?

– Hur vet man att man är ett Guds barn?

– Hur blir man fri frestande tankar?

Maja-Lisas svar handlar om att vila i dopet, om att himlen alltid är öppen för oss, att det är bara vi själva som kan stänga oss ute. När det gäller frestande tankar så kanske tanken på Guds vrede mot synden kan hjälpa oss att inte falla i frestelsen, men om vi har syndat så ska vi bara få tänka på Guds nåd. Ibland, menar Maja-Lisa, kan vi behöva öva oss på att hålla fast vid det som tron på Jesus ger oss men som vi trots allt har svårt att fullt ut ta till oss. Övningen kan vara att känna synden, tro nåden, dö från världen och leva med Kristus. Till sist avslutar hon med påminnelsen till oss alla att Hjälparen, den Helige Ande inte ska överge oss.

MOT SLUTET av teatern är EFS på väg att bildas och det diskuteras om EFS ska bli

en frikyrka eller stå kvar i Svenska kyrkan. Carl Olof håller fast vid att man bör vara kvar i Svenska kyrkan. Han motiverar det utifrån att det vi främst ska akta oss för i allt kristet liv är det andliga högmodet. Det andliga högmodet vill framhålla att jag eller vi på något vis skulle vara bättre än någon annan. Jag tänker att den varningen är viktig även idag.

LÅT OSS GLÄDJAS åt att vi får bo i ett land där vi får samlas, samtala om och dela Guds Ord med varandra. Låt oss utmanas och uppmuntras av Maja-Lisa och de andra läsarna som öppet och i stor kärlek försöker hjälpa varandra på trons vandring genom livet.

Kristoffer Hedman

KRISTOFFER HEDMAN
Distriktsföreståndare

Styrelse utskott och råd

STYRELSEN

Marianne Berglund (Sävar), Christina Bjerle-Johansson (Sävar), Viktoria Holmström (Skellefteå), Matts Hägglund (Flarken), Hans Jakobsson (Ersmark N), Zakarias Liljemark (Umeå), Jon Nilsson (Bergsbyn), Karin Paulsson (Bjurholm) och Katrine Ruuth (Umeå).

ARBETSUTSKOTTET

Marianne Berglund (Sävar) Hans Jakobsson (Ersmark N) och Karin Paulsson (Bjurholm).

INTERNATIONELLA RÅDET

Katrine Ruuth (Umeå), Mats Bohman (Umeå), Birgit Hedman (Umeå), Åke Hägglund (Svarttjärn/Skellefteå) och Kersti Karlsson (Kåge).

KOMMUNIKATIONSRADET

Matts Hägglund (Flarken), Lena Björkman (Täfteå), Sofia Markström (Häbbersfors), Peter Lundström (Djäkneboda) och Ingemar Högberg (Bergsbyn).

SALTSTYRELSEN

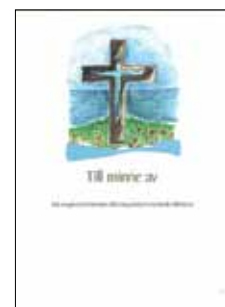
Olle Rosenius (Skellefteå), Johannes Bergner (Skellefteå), Aron Glas (Umeå), Axel Karlsson (Kusmark), Lina Lindgren (Umeå), Johanna Lindmark (Umeå), Rebecca Sandström (Umeå) och Helena Wikström (Skellefteå).

VERKSAMHETSRADET

Christina Bjerle-Johansson (Sävar), Malin Eriksson (Ursviken), Oskar Eriksson (Umeå), Zakarias Liljemark (Umeå) och Viktoria Holmström (Skellefteå).

Minnestelegam

Den som i samband med en begravning vill skicka in en gåva till EFS Västerbotens arbete och erhålla ett minnestelegam måste kontakta kansliet för att få telegrammet. Det sker inte automatiskt bara för att man betalar in en summa.

Vilken sommar?!

JUNI, JULI, AUGUSTI! Vad är det som gör en bra sommar? Sol, bad och avkoppling? Utlandsresa eller sommarstuga? Släkträff eller fjällvandring på tu man hand? Fotbollscup? Konfaläger? Pokemonjakt på stan? Hängmattan på bakgården? Bärplockningen? Vi har naturligtvis lika många förväntningar eller förhoppningar som vi är individer, och våra förutsättningar inför semestern/skollovet är olika.

För egen del så såg förutsättningarna minst sagt bra ut, med nio veckors semester och fotbolls-EM plus sommar-OS under tiden! Ja, jag vet att nio veckors semester låter provocerande orättvist, men jag skyddar mitt eventuellt dåliga samvete med medvetenheten om att jag har jobbat ihop till dessa veckor tidigare.

När man har så gott om ledig tid så hinner man både göra en hel del praktiskt hemma i huset, titta på de där härliga idrottsevenemangen och resa iväg för att hälsa på barn och barnbarn (vilka har behagat att bosätta sig söderut i vårt land...).

ÄNNU HAR DET inte kommit någon EM-krönika i TV och OS-krönikan brukar komma i mellandagarna, så jag tänkte vara först ut med en kort krönika.

EM i fotboll: Gary Linekers klassiska citat "Fotboll är ett enkelt spel. 22 spelare sparkar på en boll i 90 minuter och till slut vinner alltid Tyskland" är ett fantastiskt citat, men det gäller inte längre. Inte på herrsidan av fotbollen i alla fall. Tyvärr gällde det på damsidan, i OS...

För Sverige var ändå OS mest kvinnornas OS när det gäller idrottsframgångar. Heja tjejer!! Slut på idrottskrönikan

MIN PERSONLIGA sommarkrönika skulle kunna innehålla en hel del av glädjande och mindre glädjande upplevelser när det gäller EM och OS, men det är ändå inte det som har präglat min sommar mest. Inte heller rollen som C O Rosenius i den jubileumsföreställning som spelades sju gånger under sommaren, även om det var väldigt roligt. Nej, det är något

mycket viktigare än svenska medaljer, spännande matcher, utmanande rollspel och renoverade rum som gjort min sommar. Nämligen detta: Den 1 juni föddes Eliah Liljemark i Göteborg. Vårt nyaste barnbarn, som i skrivandets stund, i augusti, är på sitt första besök i Sävar. Vilken inramning av sommaren! Och veckan i Jönköping med altanbygge hos dottern och veckan på Öland med barn, barnbarn och bonus-dito är av samma slag.

Det är relationerna som betyder något! Det där andra är trevliga inslag i tillvaron och ibland också ganska nödvändiga. Men relationerna är själva livet! Det är nog därför som Gud kommer till oss personligen, genom sin ande och ger oss en relation med Jesus, vår broder och Herre.

"Har sommaren varit bra?"

"Jo tack, jag har ätit av kärlekens frukter hela sommaren!!"

HANS LILJEMARK

EFS mission 150 år

JÄMLIKHET OCH KVINNOR. Det faktum att C O Rosenius hade en inhysespiga som sin själäsörjare säger en hel del om den missionsrörelse som han skulle bli inspiratör till. Både när det gäller synen på kvinnor och på jämlikhet i samhället, att alla är lika mycket värda.

Till Karl Cederqvist, som ensam i Addis Abeba i 15 år hade både skola och klinik, kom människor av alla de slag. En "ädling" som tyckte sig vara mer värd än andra trängde sig före i kön för att få medicinsk hjälp, men blev utburen av Cederqvist.

Stark vänskap har uppstått mellan missionärerna och de människor som de arbetat med. Detta visar Robert Odén sin doktorsavhandling "Våra swarta bröder", där han analyserar brev från missionärerna i Eritrea, Etiopien och Indien till Missionstidning 1877-1890. Att missionärerna hade en attityd av ömsesidighet gentemot de människor de arbetade med.

NÄR VI NU efter 150 år av EFS internationella mission tittar i back-

År 2010 var det tioårsjubileum för kvinnliga präster inom Mekane Yesuskyrkan i Etiopien.

spegeln ser vi att de kvinnliga missionärerna har spelat en stor roll, inte minst som förebilder för kvinnorna där de har verkat. I jubileumsboken som kom ut i maj, *Det stora uppdraget*, finns ett kapitel om Mödrarna och systrarna, där vi kan se att Mekane Yesuskyrkan legat i frontlinjen i fråga om att ge plats för kvinnor i kyrka och samhälle. Missionärerna har betonat hur viktigt det är att också flickor får gå i skola.

"Att utbilda en pojke är att utbilda en individ, att utbilda en flicka är att utbilda en nation", var ett av talesätten som vi använde i Mekane Yesuskyrkans kvinnoarbeta, som jag fick vara en del av under

några år. Och "Att investera i flickors utbildning är den investering som ger bäst utdelning i utvecklingsländerna".

FÖRRA ÅRET i februari arrangerade EFS en träff för kvinnliga präster från Tanzania, Etiopien, Sverige och ett par blivande sådana från Indien. Träffen var i Debre Zeit i Etiopien och gav deltagarna bestående intryck av gemensam förbön för varandra.

MAJA-LISA SÖDERLUND, inhysespigan från Storkåge, kom att betyda så mycket för Carl Olof Rosenius. Hon kunde läsa långt innan Sverige fick sin folkskolestadga och kallades till många byar i Västerbotten för att läsa och förklara Luther.

På samma sätt har EFS under sina 150 år av internationell mission främjat kvinnornas rätt till utbildning och därmed deltagit i utvecklingen av våra partnerkyrkor och de samhällen som de lever i.

KERSTI KARLSSON

Carl-Olof Rosenius 200 år

Rosenius som stadsmissionär

CARL OLOF ROSENIUS kunde på sätt och vis beskrivas som mannen utan titel. Han var inte präst; han kallades inte pastor. Utifrån sin uppgift som ganska ung att vara informator för ett par gossar kallades han ibland för magister. Han var känd som själavårdare, men det är knappast en titel. Redaktör var han förvisso, och så var han författare, översättare och psalmdiktare. Allt är möjliga titlar men knappast använda på det sättet. Men en titel kunde han faktiskt med full rätt använda om sig själv: stadsmissionär. Visserligen var det en beteckning som han hänades för: "Vad är en stadsmissionär?" Men han hade i alla fall lön för att vara det.

Bakgrunden var att Rosenius genom George Scotts försorg fick ett årligt underhåll från USA för att vara stadsmissionär i Stockholm. The Foreign Evangelical Society – senare The American and Foreign Christian Union – betalade från 1841 och fram till slutet av hans liv ut lön till honom.

UPPDRAGET. I ett brev till ledaren för den amerikanska organisation som understödde Rosenius berättar han om vad han gör. Han är systematisk i sitt beskrivning.

För det första redigerar han två tidskrifter, båda startade av Scott. Det är dels Missions-Tidning, dels Pietisten. Den förra innehåller skildringar från mission i olika länder. Den senare är en kristen uppbyggelsestidskrift. Missions-Tidning kommer Rosenius i slutet av hans liv att överlåta till EFS, och den utges fortfarande som en del av Budbäraren. Pietisten övertas och utges efter Rosenius död av P. P. Waldenström och upphör i början på 1900-talet.

För det andra för Rosenius dagliga samtal med bekymrade. Detta är hans själavårdande uppgift, och den fyller en stor del av hans tid. Det berättas hur folk formligen står i kö för att samtala med honom. Ibland får han inte ens tid att dela måltid med sin familj på grund av alla som söker upp honom.

För det tredje predikar Rosenius vid ett antal olika sammankomster varje vecka. Schemat är inrutat. Måndagar, onsdagar, torsdagar och lördagar håller han bibelförklaringar på olika platser i Stockholm, ofta för mindre grupper och i privata hem. Söndagar predikar han för en större grupp människor i en förhyrd lokal. Tisdagar och fredagar har han avsatt för hembesök; han kallar det själv för "obestämd verksamhet".

För det fjärde har Rosenius en omfattande korrespondens "med våra vänner ute på landsbygden". En stor del av denna korrespondens har själavårdande karaktär, men Rosenius får också ta emot brev med förfrågningar om mer praktiska ting som byggande av bönhus och tagande av ränta. Dessa fyra punkter är alltså hans egen beskrivning av sitt uppdrag när han rapporterar om sitt arbete som stadsmissionär.

KRITIKEN. Rosenius fick utstå en hel del kritik för sin verksamhet, framför allt det som hörde samman med hans predikande. Han var ju inte prästvigd och konventikelplakatet som förbjöd privata religiösa samlingar utan ledning av präst gällde ännu; det kom att upphävas först 1858.

Det berättas att han vid något tillfälle mer eller mindre fick fly bakvägen från ett möte i ett hem på grund av att folk hade samlats för att störa mötet. I pressen hänades han, och särskild kritik kom från prästen Johan Ternström som i sin tidskrift Nordisk Kyrkotidning kraftigt angrep både Rosenius personligen och vad han kallade "methodistfolket". Till saken hör att Ternström hade varit god vän med Scott men senare vänt sig mot honom.

Kritiken gick ut på flera saker. Bland annat anklagades Rosenius för att förkasta lagen och bara predika evangelium, för att uppmana kvinnor att undervisa, för att ta avstånd från goda lärare som exem-

pelvis Henric Schartau. Och så var han ju inte rätteligen kallade för att uppträda som lärare. För "vad är en stadsmissionär"?

ARVET. Kanske är titeln "stadsmissionär" lite intetsägande. Men oavsett om det är så eller inte, kan vi med fog säga att få stadsmissionärer – eller för den delen präster, predikanter, magistrar, lärare, professorer och så vidare – i Sverige haft så stor betydelse för det andliga livet som Rosenius. Inte för inte har han kallats "den främste lekmannapredikant som vårt lands kyrkohistoria känner" (Gunnar Westin). Och det arv som han lämnade efter sig ligger där för att förvaltas. Både vad gäller mångfalden och uppfinningsrikedomen i verksamheter och – inte minst – vad gäller det teologiska innehållet.

LARS OLOV ERIKSSON

DIAKONALA SPÅR

C O Rosenius var med vid bildandet av:

- Sällskapet för beredande af en Diakonissanstalt 1849, nuvarande Ersta, – man tog initiativ till enkel sjukvård, skola och barnhem,
- Diakonissan Marie Cederschiöld sändes från Betlehems kyrkan.

- Stockholms Stads-Mission 1856, – med frivilliga som besökte sjuka, – inrättade söndagsskola i hemmen, – besökte fattiga och de som satt i fängelse.

Det var "kärlektstjenster mot andligt och lekamligt nödställda bröder, som Christus wille uppmuntra sina wänner, då han sade: Hwad I hafwen gjort enom af dessa mina bröder, det hafwen I gjort mot mig".

Stockholms stadsmission lever vidare än idag. I deras verksamhet ingår bland annat second hand och egen design REMAKE.

FOTO: ERICA ROUGEUX.

KLIPPEN

KARL ANDERSSON (bilden nedan) och ett tjugotal andra har fixat och donat i Klippen ett par dagar i augusti. Städad kök och alla rum, tvättat (dygnet runt!), byggt, avverkat, grävt och ordnat med bredband med mera.

Dessutom har vi såklart hunnit med många goda samtal, andaktsstunder och att njuta av fjället. Välkommen med nästa år – det är trevliga dagar för gammal som ung!

VÄLKOMMEN också till Klippenkamraternas årsmöte **söndagen den 9 oktober** i Solbackakyrkan, Holmsund. Vi börjar med gudstjänst kl 10, därefter kyrklunch och årsmöte. **Anmälan** till Johan Holmgren, 070-238 22 71 eller johan.holmgren@svenskakyrkan.se

Gå in på vår hemsida www.efsvasterbotten.se/klippen för att se när gården är ledig och aktuell prislista.

Fjällhälsningar
styrelsen

ANNONSER

Skellefteå Begravningsbyrå Byske Begravningsbyrå

Telefon (även jour) 0910-100 52

www.skellefteabegravningsbyra.se E-post: info@skellefteabegravningsbyra.se

Besöksadress: Nygatan 16, 931 33 Skellefteå,
Storgatan 6, 930 47 Byske (må, on 12-16) tel. 0912-612 35

Ombud finns på följande orter:

Bastuträsk 070-664 28 31, **Norsjö** 0918-105 28 och **Lövånger** 0913-100 36

Västerbotten – Västsverige
Vi löser Era transporter
enkelt och effektivt

Se Be Ge

PÅ GRUND AV klimatförändringar och torka har Etiopien de senaste åren drabbats hårt av svält. EFS stöder utsatta människor genom att förse dem med mat.

Under årets Se Be Ge riktas blicken mot Etiopien och Malawi. Det blir studiosamtal och aktuella reportage från de arbeten som EFS stödjer i de båda länderna.

Se Be Ge insamlingen **webbsänder lördagen den 24 september kl 19.00 på efsplay.nu.**

Den som vill skänka pengar till Se Be Ge kan göra det via kort eller internetbank på webben, efs.nu, eller via Swish nummer 123-602 56 62. Eller genom att sätta in en gåva på bankgiro 900-9903 (ange Se Be Ge i meddelanderutan).

Mer info på www.efs.nu.

Vi säljer nyare

Bilar
Minibussar
Transportfordon

Persson Maskin AB

tel 0910-911 50
Sandfors, Kåge

Betala in till
EFS VÄSTERBOTTEN

**TILL DISTRIKTETS
GEMENSAMMA ARBETE**
BANKGIRO NR 985 - 2377,
SWISH 123 453 6819

UTGIVNING VÅRT BUDSKAP 2016

Vårt Budskap kommer ut med 5 nummer 2016. Manus bör vara redaktionen tillhanda senaste en månad innan publiceringsdatum. Annonser, debattsvar och insändare senast två veckor innan utgivning. Material som inkommer senare publiceras i mån av utrymme.

NÄSTA NUMMER planeras vara ute i början av december.

ELEKTRONISK LAGRING: Vårt Budskap bearbetar och lagrar texter och bilder elektroniskt. Genom att skicka in material för publicering ger du också ditt samtycke till att detta lagras elektroniskt. Artiklar som publiceras i tidningen kan också finnas tillgängliga på EFS Västerbottens webbplats. Där hittar du också nyheter, information om arrangemang m.m.

ANNONSER

FONUS

**BEGRAVNINGAR
GRAVSTENAR
BOUPPTECKNINGAR
FAMILJEJURIDIK**

SKELLEFTEÅ
Kyrkogatan 8
tel 0910 - 77 74 00

UMEÅ
V Norrlandsg. 18 B
tel 090 - 14 20 80

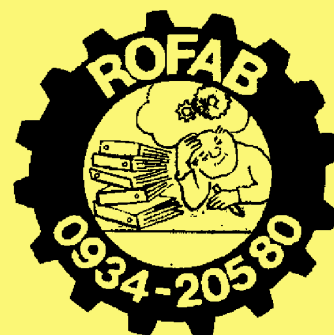
LYCKSELE
Storgatan 26
tel 0950 - 665 30

Serviceföretaget i jordbrukets tjänst

med maskiner från marknadens ledande leverantörer
Även ett brett sortiment för Villa – Trädgård – Entreprenad

En servande fackhandel – Din trygghet
www.bostromstraktor.se

FÄSTELEMENT
skruvar, muttrar m.m.

GJUTGODS
gjutning, bearbetning,
montering

BALANSBLOCK
broms, spår

VÄXLAR
kugg- och tappväxlar

www.rofab.se

Vänd Er med förtroende till oss i en svår stund!
Vi gör gärna hembesök – Jour dygnet runt

Alen Begravningsbyrå

Begravningar – Bouppteckningar – Gravstenar

Besöksadress: Norrlandsgatan 40, Umeå, tfn 090/434 77
Drottninggatan 29, Vännäs, tfn 0935/123 00
www.alenbegravningsbyra.se

Ulf Pålsson

Christina Wendel

Scoutledarforum

TID: 14-16 oktober 2016.

PLATS: Kalmar, besök i Mossebo
(Patrullriks 30 juli–5 augusti 2017).

ANMÄLAN senast 7/10

INFO Salt.efs.nu

POSTTIDNING B

vårt budskap

Vasagatan 17
903 29 Umeå

DÄR LJUSET SIPPRAR IN
Fåglar sjöng i gryningen.
Börja om, sjöng dom för mig igen.
Lev här och nu, inte i historien
eller i det som kommer sen.
Hör du hur krig härjar på håll igen?

Fredens duva fångas med våld igen.
Såld och köpt och såld igen. När aldrig friheten.
Ring alla klockor, ring.
En sprucken ton gör väl ingenting.
Det finns en spricka, en spricka i allting
där ljuset sipprar in.

(Tomas Boström tolkar Leonard Cohen)